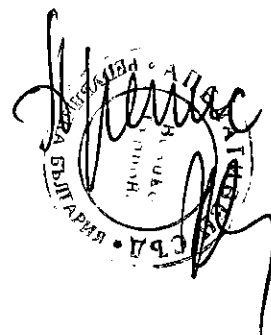

РЕШЕНИЕ

№195

гр. Велико Търново, 31 август 2017 год.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Великотърновският апелативен съд, в публичното заседание на двадесет и осми август през две хиляди и седемнадесета година в състав:

Председател:ЛИДИЯ ЧОБАНОВА

Членове:ДАНИЕЛА ДЕЛИСЪБЕВА
КРАСЕН ГЕОРГИЕВ

при секретаря ГАЛЯ РОМАНОВА и в присъствието на прокурора като разгледа докладваното от Д.Делисъбева В.т.дело /н./ № 261 по описа за 2017 год., за да се произнесе, взе предвид следното:

Въззивно производство по чл.258 – чл.273 от ГПК във връзка с чл.613а ал.1 от ТЗ и чл.630 от ТЗ.

С решение №136 от 09.06.2017г., постановено по Т.д. /н./ № 26/2017г., Габровският окръжен съд е отхвърлил молбата на Диско дура тера АД-гр.Севлиево, представлявано от Румяна Русева Велчева, чрез адвокат Найден Найденов, за откриване на производство по несъстоятелност по чл.625 от ТЗ, като неоснователна и недоказана. Осъдил е Диско дура тера АД-гр.Севлиево, представлявано от Румяна Русева Велчева, да заплати държавна такса в размер на сумата 250 лева по сметката на Габровския окръжен съд. Постановил е решението да се впише в книгата по чл.634в от ТЗ. Постановил е препис от решението да се изпрати незабавно на Агенцията по вписванията, за вписване в търговския регистър.

Постъпила е въззивна жалба от молителя Диско дура тера АД-гр.Севлиево, представлявано от Валентин Евгениев Василев, чрез адвокат Найден Найденов.

Жалбоподателят моли Апелативният съд да постанови решение, с което да отмени обжалваното първоинстанционно решение на Габровския окръжен съд, със законните последици.

Жалбоподателят заявява, че е недоволен от първоинстанционното решение. Неоснователен и необоснован бил изводът на Габровския окръжен съд, че не са налице материално-правните предпоставки за обявяване в неплатежоспособност и откриване на производство по несъстоятелност на дружеството. Първоинстанционният съд не бил съобразил заключението на вещото лице, както и писмените доказателства.

Жалбоподателят, чрез процесуалния представител адвокат Найден Найденов, в откритото съдебно заседание на Апелативния

съд поддържа жалбата. Счита, че от заключението на СИЕ се установявало, че не е налице абсолютна ликвидност и не са налице парични средства, с които дружеството да удовлетвори своите кредитори. Видно от представената във Въззивната инстанция справка от НАП дружеството има към днешна дата публично правни задължения и не е плащало такива от 25.01.2017г., когато е извършено последно плащане. Налице били вземания и на други кредитори, които дружеството не обслужва и с оглед актуалното изпълнително производство, по което е извършена продажба на производствените активи на дружеството.

Със заявление от 30.08.2017г. адвокат Найденов уточнява, че в случай на откриване на производство по несъстоятелност на Диско дура тера АД-гр.Севлиево предлага за временен синдик да бъде назначен Иван Балабанов от гр.Габрово.

На 29.08.2017г. по делото е постъпила декларация от синдика Иван Балабанов, с която заявява съгласие да бъде назначен за временен синдик на Диско дура тера АД-гр.Севлиево, в случай че бъде открито производство по несъстоятелност на същото, както и че не отговаря на условията по чл.655 от ТЗ.

Като разгледа направените във въззивната жалба оплаквания, прецени събраните по делото доказателства и извърши проверка на обжалваното решение в границите на правомощията си Апелативният съд приема за установено следното:

Въззивната жалба е допустима.

Молителят /ищец/ Диско дура тера АД-гр.Севлиево, представлявано от Румяна Русева Велчева /а от 02.03.2017г. от Валентин Евгениев Василев/, моли съдът да открие производство по несъстоятелност на дружеството. Твърди, че същото има задължения към кредитори към 27.02.2017г., съгласно приложения списък, общо в размер на 3154112,13 лева, както и задължения към ТД на НАП в размер на 5517,25 лева. Не може да ги изплати. Тежката финансова ситуация за дружеството е резултат на обявяването за предсрочно изискуеми на кредити ползвани от Банка Пиреос България АД общо в размер на 1744155,69 лева и образуваните поради това четири изпълнителни дела на ЧСИ Звезделина Василева - №19/2017г.; №20/2017г-; №21/2017г. и №22/2017г. Подава настоящата молба в изпълнение на задълженията си по чл.626 ал.1 от ТЗ.

Като прецени събраните по делото доказателства и като взе предвид становището на молителя Апелативният съд приема за установено следното:

Към молбата по чл.625 и сл. от ТЗ са приложени изискуемите по чл.628 ал.1 от ТЗ писмени доказателства.

За изясняване на обстоятелствата по делото в Окръжния съд е назначена СИЕ с вещо лице Дарина Пенчева.

От заключението на вещото лице се установява, че към 31.12.2016г. дружеството има активи в размер на 3470 хил.лева и пасиви в размер на 3470 хил.лева. Стойността на имуществото на дружеството представлява разликата между активите и пасивите му. Аритметичното изразяване е разликата между сумата на актива на баланса 3470 хил.лева и сумата на задълженията по баланса 1480 хил. лева, или това е размерът на собствения капитал на дружеството, който е 1988 хил. лева. Съществена част от активите на дружеството са дълготрайните, нетекущи активи. Те са 48% от общия размер на активите по баланса към 27.02.2017г. Придобити са като част от апорт-непарична вноска в капитала на дружеството от Бета логистик ООД. Друга съществена част от активите на дружеството са т.н. Разходи за бъдещи периоди – 40% от стойността на всички активи. Краткотрайните активи, които основно са текущи вземания, представляват 13% от общия размер на активите. От тях, основно са вземания към свързани лица и фирми – например вземания от клиенти 135 хил.лева; вземания по фактури от Млека груп ЕООД – 103 хил.лева. Тези вземания са възникнали през 2016г. и не е изтекъл давностният срок за събирането им. Другите вземания са 311 хил.лева, от които 306 хил.лева са от Бета логистик. Според вещото лице основната част от пасивите са задължения към свързани лица и предприятия: нетекущите задължения са общо 1401692 лева: към Бета логистик ООД – 47665,84 лева, встъпване в дълг; към Млека груп ЕООД – 13638 лева; паричен заем Огнян Ганев – 12260 лева; договор за цесия Огнян Ганев – 1375794 лева. Те са съществената част от сумата 1406 хил.лева, представляваща други задължения в баланса на дружеството към 27.02.2017г. Вещото лице посочва, че общо задълженията на дружеството са в размер на 1480 хил.лева, 98% от които или 1454 хил.лева са към свързани лица и фирми.

Вещото лице е констатирало следните коефициенти за ликвидност.

-коефициент за обща ликвидност: за 26,267 – за 2013г.; 5,693 – за 2014г.; 5,833 – за 2015г.; 56,875 – за 2016г.;

-коефициент за бърза ликвидност: 26,267 – за 2013г.; 5,693 – за 2014г.; 5,833 – за 2015г.; 56,875 – за 2016г.;

Коефициент за незабавна ликвидност: 26,267 – за 2013г.; 5,693 – за 2014г.; 5,833 – за 2015г.; 56,875 – за 2016г.;

Коефициент за абсолютна ликвидност: 0 за 2013г.; 0,027 – за 2014г.; 0,167 – за 2015г. и 0,063 – за 2016г..

Въз основа на тези данни вещото лице прави извод, че с изключение на коефициента за абсолютна ликвидност, останалите коефициенти за обща, бърза и незабавна ликвидност са над 1. Това

обстоятелство означава, че дружеството би могло да покрие текущите си задължения в един следващ период, след като осребри вземанията си. Липсва абсолютна ликвидност, което означава че няма налични парични средства и дружеството не е във възможност веднага да изплати задълженията си.

Според вещото лице коефициентът за финансова автономност е: 6,024 – за 2013г.; 5,918 – за 2014г.; 10,21 – за 2015г.; 1,345 – за 2016г..

Вещото лице е изчислило коефициентът за задлъжнялост така: 0,166 – за 2013г.; 0,169 – за 2014г.; 0,098 – за 2015г.; 0,744 – за 2016г..

Изводът на вещото лице е, че до 2016г. дружеството има добри показатели за ликвидност и финансова автономност. Финансовият резултат от стопанската дейност на дружеството е положителен. Промяната на показателя финансова автономност през 2016г. на 1,34 показва, че дружеството се влияе от своя основен кредитор. Преобладаващият размер на нетекущите задължения в баланса в размер на 1462 хил.лева са основно от задължение към свързаното лице с дружеството Огнян Ганев. През периода 2012-2015г. фактически дружеството няма просрочени плащания към доставчици, персонал и данъчни задължения, с изключение на задълженията за местни данъци и такси, които не са платени от 2014г.

Вещото лице установява, че данъчните задължения по баланса на дружеството към 31.12.2016г. са 11 хил.лева за местни данъци и такси и 11 хил.лева за ДДС. Дължимите осигуровки и данъци върху доходите към 31.12.2016г. са платени по банков път през м.01.2017г. от разплащателната сметка на дружеството. Платен е и ДДС за м.12.2014г. – 1450 лева и м.10.2016г. – 3050 лева Към 27.02.2017г. остава задължение към бюджета в размер на 8641 лева за внасяне. През м.01.2017г. са платени към Енерго съответно сумите 10293,19 лева на 31.01.2017г. и 3493,19 лева на 20.01.2017г.

В заключението си вещото лице посочва, че на 20.01.2017г. е последното плащане от банковата сметка към НАП в размер на 71,93 лева-данък върху доходите на физически лица; на 10.02.2017г. има плащане към ЧСИ Звезделина Василева – 70,63 лева и от касата на дружеството са изплатени 8100 лева на Огнян Ганев на 02.02.2016г. като върнат заем. Това са според вещото лице последните плащания от дружеството по задължения към кредитори-търговци и към Държавата.

Според вещото лице има неяснота и некоректно отразяване и признаване на активи и пасиви в баланса на дружеството към 31.12.2016г. и най-вече към 27.02.2017г.

Вещото лице посочва, че са висящи четири изпълнителни дела за индивидуално принудително изпълнение срещу дружеството и

това са Изп.д. №19/2017г.; Изп.д. №20/2017г.; Изп.д. №21/2017г. и Изп.д. №22/2017г., всички по описа на ЧСИ Звезделина Василева, от района на Габровския окръжен съд. Всички тези изпълнителни дела са образувани на 01.02.2017г. и са със възискател Банка Пиреос България АД.

В СЗ вещото лице уточнява, че дружеството води двустранно счетоводно записване, всяко записване се отразява в две сметки – активна и пасивна, а когато се отразяват условни задължения и вземания, те винаги касаят двете задбалансови сметки – едната активна, другата пасивна. Не може да се посочи сума само в едната страна. Не може да се ползват едновременно балансови и задбалансови сметки. Балансът на дружеството е небалансиран тъй като събрани пасивите, включително условните, не се равняват на активите, включително условните. Това положение следва да бъде отстранено при одиторска проверка. Дружеството само си признава активите и пасивите. Собственикът решава дали даден актив или пасив трябва да бъде в баланса или под черта.

От значение за определяне дали даден търговец е в несъстоятелност е икономическото му състояние към 31.12. на предходната предявяването на молбата за откриване производство по несъстоятелност календарна година – в случая към 31.12.2016г.

Поради това без значение за спора са приетите във Въззивната инстанция писмени доказателства – справка от НАП, видно от която към 25.08.2017г. дружеството има задължения към НАП за ДОДФЛ и ДДС общо в размер на 17743,92 лева; както и двата протокола за разпределение, двата от 31.05.2017г. на ЧСИ Звезделина Василева по Изп.д. №20/2017г., видно от които при публична продажба са възложени на възискателя Банка Пиреос България АД поземлен имот в гр.Севлиево, м.Селимов геран от 9358 кв.м. заедно с построената в имота складова сграда за сумата 13116,40 лева като за купувач е обявена Банка Пиреос България АД и имотът е възложен вместо плащане, и банката е задължена да плати таксите по принудителното изпълнение и данък по ЗМДТ; и поземлен имот в с.Гостилица, Община Дряново от 5918 кв.м. заедно с построените сгради и поземлен имот от 2131 кв.м. в с.Гостилица, Община Дряново, с продажна цена 211230,40 лева, като имотът също е възложен вместо плащане на възискателя Банка Пиреос България АД, и същата е задължена да плати съответните такси по изпълнението, местен данък и такса битови услуги.

Заклучението е компетентно, обосновано и неоспорено.

Поради това Апелативният съд го приема.

При приетите за установени факти Апелативният съд прави следните правни изводи.

Молбата е за откриване на производство по несъстоятелност на дружеството молител.

На първо място следва да се посочи, че съгласно чл.607а от ТЗ производство по несъстоятелност се открива за търговец, който е неплатежоспособен, както и при свръхзадълженост на дружество с ограничена отговорност, акционерно дружество или командитно дружество с акции.

Определението за неплатежоспособност се съдържа в разпоредбата на чл.608 от ТЗ. Съгласно тази разпоредба неплатежоспособен е търговец, който не е в състояние да изпълни изискуемо: 1.парично задължение, породено или отнасящо се до търговска сделка или 2.публичноправно задължение към държавата и общините, свързано с търговската му дейност, или 3.задължение по частноправно вземане.

Поради това в производството по несъстоятелност молителят следва да докаже наличие на изискуемо парично задължение произтичащо от търговска сделка или имащо публичноправен характер в патримониума на молителя, изпадане в състояние на невъзможност същото да бъде изпълнено от страна на търговеца – длъжник респективно липса на имущество, с което да позволи покриването на тези парични задължения и установяване на момента, в който е възникнало това състояние на невъзможност.

При преценката дали е налице състояние на неплатежоспособност е необходимо да се има предвид разпоредбата на чл.608 ал.2 от ТЗ, а именно че неплатежоспособността се предполага, когато длъжникът е спрял плащанията, а съгласно ал.3 на същата разпоредба неплатежоспособност може да е налице и когато длъжникът е платил или е в състояние да плати частично или изцяло само вземанията на отделни кредитори.

От друга страна в чл.631 от ТЗ е казано, че съдът отхвърля молбата по чл.625 от ТЗ, когато установи, че затрудненията на длъжника са временни или че той разполага с имущество, достатъчно за покриване на задълженията, без опасност за интересите на кредиторите.

Състоянието на неплатежоспособност се преценява на базата на имущественото състояние на молителя към 31.12. на предходната подаването на молбата за откриване на производство по несъстоятелност календарна година, в случая към 31.12.2016г. Видно от заключението на вещото лице финансовото му състояние не се характеризира с невъзможност същият да изпълни изискуемо парично задължение произтичащо от търговска сделка или имащо публичноправен характер. Не е доказано, че е дружеството е спряло плащанията по обективни причини. ЧСИ не е продал на публична продаван цялото имущество, представляващо апортна вноска в

капитала на дружеството. Затрудненията на Диско Дура тера АД имат временен характер. Според вещото лице стойностите на коефициентите за ликвидност показват, че дружеството би могло да покрие текущите си задължения в един следващ период, след като осребри вземанията си.

В случая е безспорно, че молителят е търговец и има финансови затруднения, но те не е доказано да са трайни, а напротив доказателствата са че имат временен характер.

Поради това настоящият съдебен състав приема, че в случая не са налице всички изискуеми от закона материални предпоставки за откриване на производството по несъстоятелност – траен характер на спиране на плащанията. Само това основание е достатъчно молбата на ищеца за обявяването му в несъстоятелност и за откриване производство по несъстоятелност на същия да бъде оставена без уважение.

В случая не е налице и свръхзадълженост. Съгласно разпоредбата на чл.742 ал.1 от ТЗ „търговското дружество свръхзадължено, ако неговото имущество не е достатъчно, за да покрие паричните му задължения. По делото, със събраните доказателства, не е доказано наличието на тази хипотеза.

По изложените съображения Апелативният съд намира, че не са налице всички кумулативно необходими предпоставки по чл.608 ал.1 и чл.631 от ТЗ, за да бъде дружеството молител прието за неплатежоспособно, както и не са налице предпоставките на чл.742 ал.1 от ТЗ за свръхзадълженост на дружеството молител, поради което подадената по делото молба е неоснователна и недоказана.

В обжалваното решение Габровският окръжен съд е стигнал до същите изводи от фактическа и правна страна, и до същия решаващ правен извод.

Поради това обжалваното решение като правилно следва да бъде потвърдено.

При този изход на делото и на основание чл.78 от ГПК, чл.24 и чл.25 от Тарифата за държавните такси събирани от съдилищата по ГПК следва жалбоподателят – молител в Първата инстанция да заплати държавна такса за настоящата инстанция в размер на сумата 125 лева.

Водим от изложеното Апелативният съд

Р Е Ш И :

ПОТВЪРЖДАВА решение №136 от 09.06.2017г., постановено по Т.д. /н./ № 26/2017г., на Габровския окръжен съд.

ОСЪЖДА Диско дура тера АД-гр.Севлиево, представлявано от Валентин Евгениев Василев, да заплати държавна такса за тази

инстанция в размер на сумата 125 лева, по сметката на Великотърновския апелативен съд.

Препис от решението да се изпрати на Агенцията по вписванията-гр.Габрово за вписване в търговския регистър по партидата на Диско дура тера АД-гр.Севлиево.

Решението да се впише в книгата по чл.634в от ТЗ.

Решението може да се обжалва пред Върховния касационен съд в едноседмичен срок от вписването му в търговския регистър.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

ПОДПИС: